

3. *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene atât în primă instanță, cât și în recurs.*
4. *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii în primă instanță, cât și celei din recurs.*

(¹) JO C 287, 22.9.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 noiembrie 2013 [cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Regatul Unit] — Dixons Retail plc/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Cauza C-494/12) (¹)

(Directiva 2006/112/CE — Taxă pe valoarea adăugată — Livrare de bunuri — Noțiune — Utilizare frauduloasă a unui card bancar)

(2014/C 39/11)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Dixons Retail plc

Pârât: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Interpretarea articolului 14 alineatul (1) și a articolului 73 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1) — Noțiunea „livrare de bunuri” — Livrare în urma unei achiziții efectuate prin utilizarea neautorizată și frauduloasă a unui card de credit

Dispozitivul

Articolul 2 punctul 1, articolul 5 alineatul (1) și articolul 11 secțiunea A alineatul (1) litera (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, precum și articolul 2 alineatul (1) litera (a), articolul 14 alineatul (1) și articolul 73 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, remiterea unui bun către un cumpărător

care utilizează fraudulos un card bancar ca mijloc de plată constituie o „livrare de bunuri” în sensul articolului 2 punctul 1, al articolului 5 alineatul (1), al articolului 2 alineatul (1) litera (a) și al articolului 14 alineatul (1) menționate și că, în cadrul unei astfel de remiteri, plata efectuată de un terț, în temeiul unei convenții încheiate între acesta din urmă și furnizorul bunului respectiv, prin care terțul s-a obligat să plătească furnizorului bunurile vândute de acesta cumpărătorilor care utilizează un astfel de card ca mijloc de plată, constituie o „contra-partidă”, în sensul articolului 11 secțiunea A alineatul (1) litera (a) și al articolului 73 menționate.

(¹) JO C 26, 26.1.2013.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 21 noiembrie 2013 — Staatssecretaris van Financiën/Fiscale Eenheid X NV cs

(Cauza C-595/13)

(2014/C 39/12)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâtă: Fiscale Eenheid X NV cs

Întrebările preliminare

- Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă (¹) trebuie interpretat în sensul că o societate creată de mai mult de un investitor în unicul scop de a investi patrimoniul pe care l-au constituit în bunuri imobile poate fi considerată fond comun de plasament în sensul acestei dispoziții?
- În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă trebuie interpretat în sensul că noțiunea „gestionare” vizează și exploatarea efectivă a bunurilor imobile ale societății pe care aceasta a încredințat-o unui terț?

(¹) A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).